

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.II.10.480/2018/4.

A tanács tagjai: . Stark Marianna a tanács elnöke

. Tánczos Rita előadó bíró

. Tálné dr. Molnár Erika bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Majer M. Balázs Ügyvédi Iroda

ügyintéző: dr. Majer M. Balázs ügyvéd)

Az alperes:

Az alperes képviselője:

A per tárgya: céljuttatás megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó felek: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:

Fővárosi Törvényszék 8.Kf.650.130/2018/5.

Az elsőfokú bíróság határozata:

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 78.M.673/2017/15.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 8.Kf.650.130/2018/5. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 150.000 (százötvenezer) forint + 40.500 (negyvenezer-ötszáz) forint áfa együttes másodfokú és felülvizsgálati eljárási illetéket.

A másodfokú eljárásban felmerült 251.900 (kétszázötvenegyezer-kilencszáz) forint, valamint a felülvizsgálati eljárásban felmerült 157.300 (százötvenhétezer-háromszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Tényállás

- [1] A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás szerint a felperes 2015. október 1-jétől állt kormánytisztviselői jogviszonyban az alperessel. A peres felek 2016. június 22-én „megállapodás

rendkívüli célfeladat kiírásáról" elnevezésű megállapodást kötöttek egymással. A megállapodás rögzítette, hogy a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Kttv.) 154. § (2) bekezdése és a 2014-2020. közötti programozási időszak operatív programjainak 2016. évi fejlesztéspolitikai munkaterv teljesítésével összefüggő ösztönző rendszerrel kapcsolatos feladatokról szóló 1214/2016.(IV.29.) Korm. határozat alapján a felperes részére rendkívüli, célhoz kötött feladatokat állapít meg az alperes az alábbiak szerint. Az 1. számú célfeladat végrehajtásának kezdete 2016. január 11., míg teljesítésének határideje 2016. június 30. napja volt. A célfeladat 2 vonatkozásában a megállapodás rögzítette, hogy annak végrehajtásának kezdete 2016. július 1. napja, teljesítésének határideje 2016. szeptember 30. A célfeladat teljesítésének igazolója a gazdaságfejlesztési programok végrehajtásáért felelős helyettes államtitkár. A célfeladat keretében a következő részfeladatokat volt szükséges elvégezni: „A 2016. évi fejlesztéspolitikai munkaterről szóló 1214/2016.(IV.29.) Korm. határozat alapján a kifizetési munkaterv teljesítése”. A céljuttatás előirányzott összege minimum 100%-os teljesítés esetén négyhavi illetmény, 75-99% közötti teljesítés esetén 1,3 havi illetmény.

- [2] A céljuttatás kifizetésének feltételei és lépései az alábbiak szerint kerültek meghatározásra: „A céljuttatás előirányzott összege megmutatja a tevékenységre megfelelő teljesítés esetén adható bérjuttatást. A tevékenységek befejezésekor a célmeghatározásban foglaltak teljesülése értékelésre kerül. A kifizetésre kerülő céljuttatás összege a személyes hozzájárulás mértéke szerint kerül megállapításra. A személyes hozzájárulás értékelésekor figyelembe veendő az elvégzett feladatok minősége, mennyisége, a kormánytisztviselő keresőképtelen állományban töltött napjainak száma, illetve a munkavégzés alóli mentesülés időtartama. A megállapodás aláírásakor hatályos illetmény alapján kerül a céljuttatás megállapításra, amelynek kifizetésére a teljesítésigazolást követően kerül sor.”
- [3] A felperes munkavégzési kötelezettsége alapján teljesítendő feladatok (az úgynevezett alapfeladatok) megegyeztek a célfeladat 1. és célfeladat 2.-ben meghatározott feladatokkal. A célfeladat 1. és a célfeladat 2. a felperes jogviszonyából következő alapfeladataihoz képest más, vagy többletfeladatot nem tartalmazott. A célfeladat 1. és a célfeladat 2. a célhoz kötött feladatokat akként állapította meg, hogy a felperesnek az alapfeladatai körébe tartozó feladatok felgyorsításában, gyorsabb befejezésében kellett közreműködnie. A követelmények meghatározása az egyéni teljesítményértékeléshez 2016. január 1. és június 30., illetve július 1. és december 31. közötti időszak vonatkozásában megegyezik a célfeladat 1. és célfeladat 2. alapján elvégzett feladatokkal.
- [4] A peres felek 2016. augusztus 31-i hatállyal közös megegyezéssel

megszüntették a felperes kormánytisztviselői jogviszonyát. A 2016. szeptember 8-án kelt teljesítésigazolás azt tartalmazta a célfeladat 1. vonatkozásában, hogy a felperes kifizetési cél teljesítéséhez nyújtott személyi hozzájárulása alapján 0 havi illetményének megfelelő céljuttatás illeti meg.

- [5] Az NGM 23826/2016. számú, 2016. november 17-én kelt teljesítésigazolása szerint a célfeladat 2. vonatkozásában a Kormány 2016. október 26-i ülésén tárgyalta és elfogadott „Jelentés a 2016-os fejlesztéspolitikai célok megvalósulásáról szeptember végéig” című előterjesztés alapján a GFP IH a 2016. évi fejlesztéspolitikai munkatervről szóló 1214/2016.(IV.29.) Korm. határozatban előírt „uniós forrás felhasználás” célt 2016. szeptember 30-án 102%-ban teljesítették. Fentiekre tekintettel és a kifizetési cél teljesítéséhez nyújtott személyes hozzájárulása - az elvégzett feladatok minősége, mennyisége, a keresőképtelen állományban töltött napjainak száma - alapján a felperest 0 havi illetményének megfelelő céljuttatás illeti meg.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [6] A felperes keresetében 3.148.903,- Ft elmaradt illetmény és kamatai, valamint perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Álláspontja szerint az alperes célhoz kötött feladatok ellátásával bízta meg, s a megállapodásban nem szerepelt olyan kikötés, hogy a kormányzati szolgálati jogviszony megszűnése esetén ne járna a megállapodás szerinti összeg. A célfeladatok kizárólag a munkaköréből következő alapfeladatokat tartalmazták, azokat kellett felgyorsítani. A célfeladat a kifizetési munkaterv teljesülése volt, az pedig teljesült. A célfeladat 1. teljes tartalmához hozzájárult, a célfeladat 2. vonatkozásában pedig időarányosan járult hozzá annak megvalósulásához, ezért a célfeladat 1. teljesülése esetén járó illetmény teljes, a célfeladat 2. teljesülése esetén járó illetmény időarányos részét követelte. A teljesítés igazolás elmaradása nem róható a terhére, abból hiányzik a személyes hozzájárulás értékelése. Életszerűtlennek tartotta, hogy az alapfeladatokat kiválóan látta el, az ezzel megegyező pluszfeladatokat azonban 0%-ban. A teljesítményértékelő lapja a legmagasabb kategóriába értékelte, ami cáfolja azt az alperesi hivatkozást, hogy hozzájárulása a célfeladat kapcsán ne lett volna megfelelő.
- [7] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes költségekben való marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy a Korm. határozat differenciálási lehetőséget biztosít számára, arról diszkrecionális jogkörében dönthetett. A feladat és célfeladat nem lehet ugyanaz, a munkaköri feladatokat jelentősen meghaladó teljesítmény elérése komoly erőfeszítéseket követel. A felperes alig 11 hónapot dolgozott a munkahelyén, nem azt a teljesítményt nyújtotta, ami elvárható volt. A célfeladat vonatkozásában teljesítménye megítélésénél nem mérvado az a megállapítás, hogy teljesítményértékelése szerint az alapfeladatokat 91%-os mértékben

látta el. A személyes hozzájárulás értékelése a szeptember 8. és november 17-én kelt teljesítményértékelés utolsó bekezdésében található. A felperes csak akkor vált volna jogosulttá a juttatásra, ha a célfeladat igazolásában az elvégzett célfeladat és az annak megfelelő juttatás megállapításra került volna.

Az első- és másodfokú bíróság ítélete

- [8] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 78.M.673/2017/15. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 3.148.903,- Ft elmaradt illetményt és ezen összegből 1.575.720,- Ft után 2016. szeptember 8-tól, míg 1.573.183,- Ft után 2016. november 17-től járó késedelmi kamatot, valamint 630.000,- Ft + 170.100,- Ft áfa perköltséget azzal, hogy a le nem rótt illetéket az állam viseli. Megállapította, hogy a rendkívüli célfeladat kiírásáról szóló megállapodás a felperes jogviszonyából következő, az általa napi szinten ellátott alapfeladatokhoz képest más, vagy több feladatot nem tartalmazott. A korábban kelt teljesítménykövetelmények értékeléséről szóló okirat részletesen értékelte a felperes teljesítményét, kompetencia alapú magatartását. Ezzel ellentétben a 2016. szeptember 8-án és november 17-én kelt teljesítésigazolások nem tartalmaztak érdemi értékelhető indokolást a felperes személyes hozzájárulása vonatkozásában, illetve abban a kérdésben, hogy a 104, valamint a 102% mértékű célteljesítés ellenére a felperes személyes hozzájárulását miért értékelték nullára. A munkáltató ugyanazt a felperesi munkát, munkateljesítményt értékelte kivételesnek, 91%-osnak a részletesen indokolt értékelőlappal, mint amelyet érdemi indokolás nélkül 0 havi illetményre érdemesnek minősített. Ezt támasztották alá a tanúk vallomásai is. Az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy a felperes által követelt összeget megfizette, vagy arra nem volt köteles, azonban objektív értékelés és érdemi indokolás hiányában ennek nem tudott eleget tenni. A jóhiszeműség és tisztesség, illetve a kölcsönös együttműködés elvére figyelemmel kiemelte, hogy az alperesnek kötelessége lett volna az értékelést közölni a felperessel, mert ez alapján rendelkezik a kifizetésről, vagy annak elmaradásáról.
- [9] Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 8.Kf.650.130/2018/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, az alperes marasztalását a céljuttatás tekintetében 1.575.720,- Ft-ra és annak 2016. szeptember 8-tól a kifizetésig járó késedelmi kamatára leszállította, ezt meghaladóan a keresetet elutasította és az alperes perköltség megfizetésére kötelezését mellőzte azzal, hogy az első- és másodfokú költségeiket a peres felek maguk viselik, míg a kereseti és fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.
- [10] A másodfokú bíróság kiegészítette az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást azzal, hogy a felperes által 2016. január 21-én átvett, a perrel érintett időszakra szóló követelmények meghatározása a GINOP 8 prioritáshoz kapcsolódó

teljesítménykövetelményeket tartalmazta. A szintén 2016. július 13-án átvett értékelőlap 2016. első félévre vonatkozó teljesítménykövetelményeket értékelte. A Korm. határozat 4. pontjából, a megállapodásból, valamint a felperes és a közvetlen felettese egybehangzó perbeli nyilatkozataiból kitűnően a céljuttatás a Kormány által meghatározott kifizetési munkaterv célfeladat teljesítéséért, az alapfeladatok felgyorsításáért, intenzívebb ellátásáért kitűzött extra ösztönző volt. A céljuttatás egyik feltétele a kormányhatározat alapján előírt kifizetési munkaterv minimum 75%-os teljesítése, a másik a felperes megfelelő személyes hozzájárulásának megállapítása volt az alperesi munkáltatói jogkör gyakorlója által.

- [11] Az így kiegészített tényállás alapján kifejtette, hogy a célfeladatban többletfeladat nem került meghatározásra, az alapfeladatokat kellett nagyobb intenzitással ellátni. A kifizetési cél teljesítéséhez nyújtott személyes hozzájárulást az alperes nem értékelte, a megállapodásban rögzítetteknek megfelelően objektív szempontokat nem határozott meg, a főosztályvezető javaslatot tett személyenként oly módon, hogy Excel táblázatban a munkatársak neve mellé egy számot írt.
- [12] A törvényszék megállapította, hogy az előre kitűzött célfeladat végrehajtásáért járó céljuttatás tartalma szerint prémiumot jelent. Az ahhoz hasonló teljesítménybérezési forma a jutalomtól annyiban különbözik, hogy a kitűzött feladat teljesítése esetén a közszolgálati tisztviselőnek joga keletkezik a céljuttatásra, a munkáltatót csak a célfeladat kitűzésekor illeti meg a mérlegelés joga, a céljuttatás kifizetésekor már nem. Kifejtette, hogy a célfeladat nem lehet azonos a teljesítményértékelés során a közszolgálati tisztviselő részére megállapított feladattal, a perbeli esetben is a munkáltató extra munkateljesítményt várt el a céljuttatás kifizetéséhez.
- [13] Nem tartotta megalapozottnak az alperes azzal kapcsolatos álláspontját, hogy diszkrecionális jogkörébe tartozott annak eldöntése, hogy hogyan értékelte az egyes kormánytisztviselők teljesítményét. A személyes hozzájárulás értékelésekor figyelembe kellett venni az elvégzett feladatok minőségét, mennyiségét, a kormánytisztviselő keresőképtelenségét, illetve a munkavégzés alóli mentesülés időtartamát, mely tényezők mérhetőek, az alperes azonban nem e szerint értékelte. A munkáltató nem alakította ki az objektív szempont szerinti értékelés rendszerét, így a személyes hozzájárulás értékelésének jogszerűsége nem volt ellenőrizhető, s mindez az alperesnek volt felróható.
- [14] Tévesnek ítélte a felperes azzal kapcsolatos álláspontját, hogy a teljesítményértékelése szerinti kiváló minősítése a Korm. határozat alapján elvégzett munkára is vonatkozik. A törvényszék utalt a prémiummal kapcsolatban kialakult következetes bírói gyakorlatra, miszerint részteljesítés esetén nem illeti meg a prémium a munkavállalót, kivéve, ha a munkáltató a kitűző intézkedésében erről kifejezetten rendelkezett. Erre figyelemmel azt állapította

meg, hogy a célfeladat 2. után járó időarányos juttatást nem lehet levezetni a felek megállapodásából, mivel a célfeladaton belül részteljesítésre juttatást nem kötöttek ki.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem

- [15] A jogerős ítélete ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte, hogy a Kúria a jogerős ítéletet helyezze hatályon kívül és 3.148.903,- Ft elmaradt illetmény megfizetésére kötelezze az alperest a késedelmi kamatokkal együtt, továbbá marasztalja a perköltségben. Kifogásolta, hogy az alperes fellebbezésében a kereset összezszerűségét nem vitatta, így a másodfokú bíróság nem volt jogosult határozni az összezszerűség kérdésében, abban, hogy a prémium megilleti-e a felperest részteljesítés esetén, vagy sem. A másodfokú bíróság ítélete erre figyelemmel sérti a Pp. 253. § (3) bekezdésében, illetve a 247. §-ban foglaltakat, ugyanis a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét csak a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között változtathatta volna meg. A másodfokú bíróság ennek megfelelően megsértette a Pp. 228. § (4) bekezdésében foglaltakat is, ugyanis olyan kérdésben döntött, amely fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett.
- [16] Ezen túl a törvényszék ítélete sérti a Kttv. 154. § (2) bekezdésében foglaltakat is. A részteljesítés megítélése körében hosszú ideje egységes a joggyakorlat, amellyel kapcsolatos iránymutatást a BH 1991.1.46. tartalmazza, miszerint „ha a munkáltató hosszabb időszakra tűzött ki prémiumfeladatot és a dolgozó munkaviszonya ennek az időszaknak eltelte előtt megszűnik, a prémiumfeladat időarányos részének teljesítése esetén a dolgozót az ezzel arányban álló prémiumösszeg megilleti.”
- [17] A részleges teljesítés azt jelenti, hogy a kiírt feladatnak csak egy része teljesült a prémiumidőszakban, s ilyen esetben csak akkor jár arányos összeg, ha annak fizetésére a munkáltató kötelezettséget vállalt. Ezzel ellentétben a 100%-os teljesítés esetén a prémium időarányos összege megilleti a feladat teljesítésében résztvevő személyt. Ezt erősíti a BH 1990.359. számú eseti döntésben kifejtett elv is. Erre figyelemmel tévesen hivatkozott a másodfokú bíróság a BH 2000.125. számon közzétett eseti döntésre, mivel az adott ügyben a prémiumfeladat nem vitatottan teljesült, így részteljesítésről nem lehet beszélni.
- [18] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte, hogy a Kúria a jogerős ítéletet hatályában tartsa fenn, mivel az megfelel a jogszabály rendelkezéseinek és marasztalja a felperest a perköltségben.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

- [19] A felperes felülvizsgálati kérelme megalapozott.
- [20] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdése értelmében kizárólag a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta.
- [21] A Pp. 253. § (3) bekezdése szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú

bíróság ítéletét csak a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között változtathatja meg Az elsőfokú ítélet ellen fellebbezést benyújtó alperes fellebbezési kérelmében arra hivatkozott, hogy a felperes csak akkor vált volna jogosulttá a céljuttatásra, ha az elvégzett feladat és az annak megfelelő céljuttatás írásban megállapításra került volna részére. Érvelése szerint a felperes kizárólag a munkaköri leírásában rögzített feladatokat végezte el, így nem vált jogosulttá a célfeladatban rögzített ösztönző juttatásra. Hangsúlyozta, hogy a Kttv. 154. § (2) bekezdéséből megállapítható, hogy diszkrecionális jogkörébe tartozott annak eldöntése, hogy az egyes kormánytisztviselők teljesítményét hogyan értékeli, a Kttv. 130. § (1) bekezdése szerinti teljesítménykövetelmény értékelő lapon rögzített értékelés önmagában nem alapozza meg a követelés jogszerűségét.

- [22] Az alperes fellebbezésében a kereset összecszerűségét nem vitatta, nem tett nyilatkozatot a körben, hogy az egyes időszakokra milyen összegű illetményre volt jogosult a felperes. Ennek megfelelően nem támadta az elsőfokú ítéletben a kereset összecszerűségével kapcsolatban kifejtett megállapításokat.
- [23] Mindezekre tekintettel helytállón állította a felperes felülvizsgálati kérelmében, hogy a másodfokú bíróság nem volt jogosult határozni az összecszerűség kérdésében, abban, hogy a részteljesítés esetén, illetve időarányosan megilleti-e a felperest prémium. Ennek megfelelően a másodfokú bíróság ítélete sérti a Pp. 253. § (3) bekezdését és a 247. §-át, mivel a törvényszék túlterjeszkedett a fellebbezési kérelem keretein.
- [24] Helytállón érvelt a felperes felülvizsgálati kérelmében azzal is, hogy érdemben sem tekinthető jogszerűnek a másodfokú ítélet az összecszerűség vonatkozásában.
- [25] Azt helytállón állította az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében, hogy az Mt. nem minősül a Kttv. háttérszabályának, annak rendelkezését a közszolgálati tisztviselői jogviszonyban nem lehet alkalmazni, azonban a Kttv.-ben rögzített céljuttatás a munkaviszonyban alkalmazott prémiummal tartalmilag azonos jogintézménynek minősíthető. Erre figyelemmel a perbeli céljuttatáson a munkaviszony prémiumra vonatkozó joggyakorlatát irányadónak lehet tekinteni.
- [26] A Kttv. 154. § (2) bekezdésében foglaltak szerinti a célfeladat kiírása prémiumként értelmezhető, ennek megfelelően az ezzel kapcsolatos követelés vonatkozásában irányadónak tekintendő az e körben kialakult bírói gyakorlat is.
- [27] E szerint, ha a munkáltató hosszabb időszakra tűzött ki prémiumfeladatot és a munkavállaló munkaviszonya ennek az időszaknak az eltelte előtt megszűnt, a prémiumfeladat időarányos részének teljesítése esetén a munkavállalót az ezzel arányban álló prémiumösszeg megilleti (BH.1991.I.46.). Ebben az esetben azt kell vizsgálni, hogy a munkáltatónál teljesült-e a teljes időszakra kitűzött prémiumfeladat. Amennyiben igen, s a munkavállaló

munkaviszonya a prémiumidőszak letelte előtt megszűnik, úgy a munkavállalót megilleti a munkaviszonya megszűnéséig a prémium időarányos része, amennyiben a prémiumfeladat időarányos részét teljesítette.

- [28] Helytállón állította a felperes felülvizsgálati kérelmében, hogy ettől az esettől el kell különíteni a részleges teljesítést, amely azt jelenti, hogy a kiírt feladatnak csak egy része teljesült a prémiumidőszak alatt. Ilyen esetben csak akkor jár a prémium arányos része, ha annak fizetésére a munkáltató a részfeladatok teljesítése esetére is fizetési kötelezettséget vállalt. 100 %-os teljesítés esetén ezzel ellentétben a kiírt prémium összege időarányosan illeti meg a feladat teljesítésében részt vevő személyt.
- [29] Erre figyelemmel tévesen hivatkozott a másodfokú bíróság a BH.2000.125. számon közzétett eseti döntésre, mivel a perbeli esetben a prémiumfeladat teljesült, így nem a részteljesítésre vonatkozó szabályokat kellett alkalmazni. Mindezekre figyelemmel helytállón kötelezte az elsőfokú bíróság a kereseti kérelemnek megfelelően 3.148.903 forint elmaradt illetmény és késedelmi kamata megfizetésére az alperest.
- [30] Erre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A döntés elvi tartalma

- [31] Ha a munkáltató hosszabb időszakra tűzött ki prémiumfeladatot és a munkavállaló munkaviszonya ennek az időszaknak az eltelte előtt megszűnt, a prémiumfeladat időarányos részének teljesítése esetén a munkavállalót az ezzel arányban álló prémiumösszeg megilleti. Ettől az esettől eltér, amikor a kitűzött prémiumfeladatot a munkavállaló csak részben teljesítette. Ez esetben csak akkor jár a prémium arányos része, ha annak fizetésére a munkáltató a részfeladatok teljesítése esetére is fizetési kötelezettséget vállalt.

Záró rész

- [32] A pervesztes alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperes másodfokú és felülvizsgálati eljárási költségét, melynek mértékét a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján a pertárgy értékére és elvégzett ügyvédi munkára figyelemmel állapította meg a Kúria. A felülvizsgálati eljárási illetéket az alperest az Itv. 5. § (1) bekezdése alapján megillető teljes személyes illetékmentességre figyelemmel a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.
- [33] A felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 271. § (1) bekezdés 1) pontja zárja ki.
- [34] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján a 2019. március 6-án megtartott tárgyaláson bírálta el.

, 2019. március 6.

. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Dr. Tánczos Rita s.k. előadó
bíró, Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

bírósági ügyintéző